

Ако, ради сопствене радозналости, обратимо пажњу на неколико карактеристика јавних наступа и политичких подухвата Хашима Тачија – данас, приметимо доста сличних елемената са Ибрахимом Руговом – некада. Елемент који се не јавља само код ове две изванредне особе је њихова сервилност према наређењима међународне заједнице. Овај генерални принцип и априори обавезно понашање за све особе истог „заната“ на Косову не може се прихватити као посебна сличност ове двојице. Како год било, користећи методу дедукције, желим да почнем из почетка: од општих сличности ка једноставнијим и конкретнијим.

Почнимо редом:

1. Ругова је током јавних наступа увек имао увек неконтролисан осмех на лицу у свим ситуацијама, и у земљи и у иностранству (чак и онда кад изјављује саучешће), док су код нашег Тачија, као нешто слично, присутни покрети руку, као да своје говоре покушава да за глуво-неме преведе на језик знакова;
2. Ругова је све особе које су у његов кабинет долазиле у званичне или приватне посете награђивао примерима кристала из богатог подземља Косова. Данас, и наш Хашим ради исто, али уз једну малу разлику: уместо кристала као сувенира, он поклања нову заставу Републике Косово;
3. Ругова никада није заборављао да у сваком говору, после 4,5 реченица, понови добро познат слоган: „Косово, независна и суверена држава“, док, наш Хашим ни из једног свог говора не изоставља да неколико пута понови свој оригиналан рефрен: „... деловаћемо у сарадњи са нашим савезницима: САД-ом, Европском унијом и НАТО-ом“;
4. Што се тиче јавних критика његове Владе, које су у последње време честе од стране опозиције, Хашим, при давању реплике, није више онај некадашњи оштар опозиционар, већ је у потпуности копирао Руговину политичку индиферентност по испитаној методи: „игнориши критику ћутањем, не одговарајући никоме на исти начин“;
5. Када је Ругова некада ћутао и није реаговао на насиље и геноцид учињен над албанским народом од стране српског режима, ми смо били у потпуности уверени да је и ово ћутање стратегија његовог мудрог политичког деловања. „Ругова зна нешто, не ћути он бадава“ – већина је слепо веровала у то. Иста ствар се данас види и у политици нашег Тачија. Добро познавајући психологију наших широких народних маса, он је успео да тај менталитет слепог веровања у лидера добро искористи. „Треба да ми верујете... само да ми верујете! Ја знам шта радим!“ – често нам је поручивао Тачи у својим говорима. Зашто не би било тако? Хашиме из ОВК, Хашиме независности... јеси то рекао? Јел постоји могућност да Хашим погреши? Зашто се њему не би веровало?

По чему су слични Хашим и Ругова?

Пише: Аднан Абраши
петак, 06 јун 2008 19:57

Сличности Тачија и Ругове се ту не завршавају.

И Ругова и Тачи имају своје државне заставе и симболе. Разуме се, са једном суштинском разликом. Руговина застава остаје у историји и може се видети само на званичним партијским зградама ДСК-а и у кабинетима његових носталгичних следбеника, који и даље верују у „реинкарнацију“ њиховог преминулог лидера; док је Тачијева застава сада и озваничена и представља идентитет нове државе Косово. Осим овог парадокса, постоји још једна сличност везана за процедуре. Када су усвајали своје заставе, ни Ругова ни Тачи нису никога питали. Чак ни народ Косова!!

Овај текст сам започео са сервилношћу као општој сличности не само ова наша два политичара, па сматрам да и на крају учиним исто: са још једном посебном сличношћу то јест феноменом који важи за све остале политичаре. Овај феномен је најбоље представити анегдотом хумористе и познатог америчког ствараоца, Марка Твена:

Једном је неко упитао писца:

- Колико говора је у стању да одржи ваш председник?

- Много, пред изборе – одговорио је Твен - мало, после избора и касније ниједан, јер се народ брзо засити празних обећања...

www.shqiperiaebashkuar.com